

ДЖ. ФЛОРІО ПРОПОНУЄ СПІВПРАЦЮ З ПРИБАЛТИКОЮ І УКРАЇНОЮ

Трентон, Н. Дж. — Губернатор штату Нью-Джерсі Джеймс Флоріо, колишній конгресмен від Демократичної партії і прихильник повеновлю Москвою націй, запропонував стейтській комісії для міжнародних зв'язків поцікавитися справою торгівлі з незалежними прибалтійськими країнами, Литвою, Латвією та Естонією, а також з Україною, яка 24-го серпня цього року проголосила свою державну незалежність.

На його думку, стейтські великі фармацевтичні компанії могли б започаткувати таку співпрацю, бо запотребування в технології, медикаментах і медичному приладді, є дуже потрібне новопосталим країнам.

„Разом зі свободою, добра нагода прийшла для всіх. Відомо ж бо, що найкращими основами свободи і державності є здорова економіка, а ми тут в Нью-Джерсі хочемо зробити все, що буде в наших силах, щоб допомогти звільненню народом“, — заявив Дж. Флоріо, який підкреслює, що деякі стейтські компанії вже навізали зв'язки з прибалтійськими країнами після зустрічі з представниками цих держав. „Одним з найкращих способів допомогти — це торгівля і взаємна вигода товарам“.

Губернатор Флоріо бачить нагоду не тільки для допомоги країнам, які позбавляються централістичного режиму, але також добрі вигляди для бізнесу для стейтських компаній, які можуть відкрити у Прибалтиці і Україні точки торгівлі і бути посередниками доставки різних преріжних матеріалів, від фармацевтичної

технології починаючи і на дрібних продуктах кінчаючи. До цієї справи зайняв також становище комішенер торгівлі Джордж Зоффінгер, який бачить майбутність для новопосталих країн і для взаємної торгівлі. В серпні 1990 року губернатор Дж. Флоріо і Дж. Зоффінгер зустрілися з литовцями, комішенер Зоффінгер навіть очолював комісію, яка відвідувала країни Східної Європи.

У Трентоні вони зустрілися з делегатами з України та інших республік, які висловили бажання співпрацювати зі стейтсом Нью-Джерсі і дякували губернаторові за його прихильність до їхніх самостійницьких аспірацій.

АВТОБУСИ ДО ВАШІНГТОНУ

Ньюарк, Н. Дж. (О.Т.). — Заходом відділів УККА і УАКР в Ньюарку і околиці організуються автобуси на маніфестацію у Вашингтоні в неділю, 22-го вересня. Відділи просять своє членство і всіх громадян взяти масову участь у цій маніфестації, щоби заперечувати проти намагань московського центру, який докладає всіх зусиль, щоб прошеści державного будівництва в Україні звести на манівці та зберегти союзу імперію в „оновленому союзі“. Місія в автобусах слід замовляти через М. Дзіману (201) 761-7197, або Т. Труша (908) 688-6133. Вїзд на маніфестацію з-під церкви св. Івана Хрестителя в год. 6-й ранком. Ціна квитка 20 дол.

Владика І. Любачівський зустрівся з представниками Польщі

Львів. — Кардинал Мирослав Іван Любачівський зустрівся у вікторок 10-го вересня з Іжегожем Костжево-Зорбасом, заступником директора європейського відділу міністерства закордонних справ Польщі та з делегацією, до складу якої входив консул Польщі у Львові Генрик Літвін.

Зустріч відбулася наступного дня після підписання спільного комюніке про розвиток дипломатичних відносин між Україною та Польщею. Хоча подробиць двогодинної розмови між

(Закінчення на стор. 4)

Футбол незалежнюється в Україні

Москва. — „Незалежно від результатів грудневого референдуму про майбутнє України, ми будемо проводити свій власний чемпіонат“, — заявив голова Української Федерації Футболу Віктор Банников, колишній воротар київського „Динамо“ і збірної ССРСР.

За словами В. Банникова, українські футболісти терпіли від неохвального суддівства у чемпіонатах ССРСР. „Нормальний розвиток футболу можливий лише при умові незалежності“, — сказав в документі, випущеному Українською Федерацією Футболу.

Федерація повинна розглянути декілька пропозицій про проведення українського чемпіонату. Весна 1992 року стане перехідним періодом у футболі республіки, а перший чемпіонат там відбудеться за тією ж системою, яка прийнята в Європі: восени одного року — перша рунда, на весні наступного — друга. Республіка має намір сформувати п'ять збірних дружин — національну, олімпійську, дві юнацькі і жіночу. Існує кілька пропозицій про проведення змагань за чашу України.

Остаточне рішення про першість республіки і змагання за чашу буде прийня-

У КИЄВІ ВІДБУЛОСЯ ВСЕНАРОДНЕ ВІЧЕ

Київ (УНІАР, ПС УРП). — Тут у неділю, 15-го вересня, в год. 2-й по полудні закінчив свою працю Форум Інтелігенції України, на якому Народна Рада заявила, що може взяти відповідальність за долю народу України лише за умов підтримки народом Акту про незалежність України та створення у Верховній Раді нового парламентського центру, до якого увійшли б більшість народних депутатів.

Центр підтримає такі невідкладні заходи: Президія Верховної Ради України має стати консолідуючою силою парламенту, а хто цьому не сприяє, той має зрезугнувати. Уряд України через нерішучість у дні перевороту і бездіяльність взагалі має позбавити владних функцій, зреформовані в канцелярію та управління справами, куди мають увійти фахові консультанти, а над діяльністю цих структур повинна бути депутатська контролія. Докорінної реформи мають зазнати засоби масової інформації, які підлягали КПУ-КПС, а також необхідне негайно змінити керівництво республіканського радіо і телебачення, підпорядкувавши їх новоствореному Міністерству інформації.

Під тими умовами, сказано в заяві Народної Ради, є можливість вирішити у парламенті всі пекучі проблеми України і її народу.

По закінченні Форуму Інтелігенції України, всі учасники його вирушили на майдан біля собору св. Со-

Вид на площу біля св. Софії під час всенародного віча в Києві.

фії, де в цей час розпочалося Всеукраїнське Народне Віче під гаслом „Шляхи незалежності України“. Відкрив Віче народний депутат України Левко Лук'яненко, який зачитав Акт про незалежність України, ухвалений Верховною Радою 24-го серпня 1991 року. Священники УАПЦ відправили Молебень і благословили всенародні збори, на які зібралось до 50,000 людей з усіх частин України.

Виступили народні депутати України Вячеслав Чорновіл, Лариса Скорик, Михайло Горинь, Богдан Горинь, Іван Заєць, Сергій Рясенко, Олександр Сергієнко, Юрій Бадзьо. Народні депутати і присутні на площі прирекли вірно служити незалежній Україні. Учас-

ники віча тримали гасла, у яких застерігали, що комуністична мафія готує новий голодомор в Україні.

Потім учасники Віча на чолі з галицькою духовною оркестрою вирушили до пам'ятника Т. Шевченкові, де вклонилися пам'яті поета і поклялися квіти. Відтак колона вирушила центром міста до Площі Незалежності. Рух транспорту в центрі був припинений. На Площі Незалежності відбувся мітинг, організований Українською Республіканською Партією і Товариством Захисту Декларації про державний суверенітет України. Виступили: голова УРП Л. Лук'яненко, Буряківський, Лавринович, Люпинський, вояк УПА Горобень, представник червоноградських шахтарів Омелян Ка-

рабін. У мітингу взяли участь представники крайових організацій Руху і представники творчої інтелігенції. Над головами учасників мітингу були гасла: „Ми за вільну Україну будемо битися до загибелі“, „Добас за єдину, неподільну, незалежну Україну!“ та інші.

Мітинг ухвалив резолюцію з вимогою скасувати постанову Верховної Ради України про проведення референдуму 1-го грудня щодо незалежності України та скасувати рішення про автономію Криму, визнати державним гербом України тризуб і притягти до відповідальності урядових осіб, які підтримували так званий Державний Комітет Надзвичайного Стану під час державного заколоту.

В АМЕРИЦІ

У ЧЕТВЕР, 12-ГО ВЕРЕСНЯ, згідно зі заявою речників Крайового управління авіонавтики і дослідження простору о год. 7:11 вечора без будь-яких клопотів випущено міжпростірний корабель „Дискавері“, завдання якого провідники управління називають „початком ери дослідів довідки у міжпростірній програмі“. П'ятичленна залога астронавтів запустила в простір сателіт, що його вартість становить на 710 міль. дол. та котрий був спеціально збудований на те, щоби перевести дослід дієго горішньої земної атмосфери і перевірити тонкість озонового шару, який охороняє Землю від шкідливої ультрафіолетової сонячної радіації. Сателіт запрограмований збирати та передавати дані впродовж наступних двох років і є першим кроком у далекосяжній програмі, в якій пропонується впродовж наступних 15 років видати 30 до 40 б. дол. на міжпростірні кораблі та інші системи, завданням яких було б обстежувати „здоров'я“ Землі.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ ПРЕЗИДЕНТ Джордж Буш вимагав, щоби Конгрес відклав на деякий час дебати на тему позичкових гарантій для Ізраїля, бо в іншому випадку він буде змушений вживати своє президентське вето. На швидку руку скликаній пресовій конференції Президент підкреслює можливість суперечок з Ізраїлем та його прихильниками у ЗСА, однак далі твердить, що вимага Ізраїля про гарантії 10 б. дол. позички на допомогу будови житлових приміщень для соціальних імігрантів не повинно розглядатися тепер, бо світ стоїть „на грані історичного прориву“, що може довести до прямих переговорів між Ізраїлем і його арабськими сусідами. На його думку дебати над цією справою можуть дуже негативно вплинути на підготовку до конференції.

ХОЧА УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша вважає, що відтягнення соціальних спеціалістів, дорадників і військовиків з Куби значно послабить Фіделя Кастро та його правління, то все ж таки не спішиться в будь-який спосіб прикривати його упадок. Аналітики вважають, що ця політика Вашингтона застосує тому, щоби не зробити Кубу кісткою незгоди в американсько-соціальних відносинах або знову наткнутися на одвертий антагонізм латиноамериканських союзників. Хоча впродовж кількох десятиліть головною ціллю ЗСА було повалення комуністичного режиму на Кубі, а з тим і Кастро, то все ж таки холодний розум стримує від нерозважних дій.

БАЗУЮЧИСЬ НА НОВИХ інформаціях, що їх подано у звіті про шкільну структуру в ЗСА, який впродовж двох років приготувала Рада коледжів і Міжстейтова комісія західних стейтів для вищої освіти. З уваги на значні зміни в етнічному складі населення ЗСА число еспаномовних і несприятельних до білої раси учнів у класах публічних шкіл країни збільшилось до тієї міри, що вже в 1995 році одна третя учнів у публічних школах ЗСА походитимуть з інших, як білої рас.

ХОЧА ПРЕЗИДЕНТ Джордж Буш далі наголошує свою підтримку номінованого кандидата на керівника СІ-Ай-Ей Роберта Гейтса, то зовсім не перешкодило демократичному сенаторові з Огайо Говардові Меценбавмові пропонувати відкласти переслухання. Однак голова комісії, яка має переслухувати Р. Гейтса, Дейвід Борен, демократ з Оклахоми на це не погодився. Прихильники Р. Гейтса побоюються, що це є зумисні маневрування демократів, щоби звільнити зі схвалення його кандидатури аж доки не відтягнуть його кандидатури, як це вже вони домоглися чотири роки тому.

ДЖ. БУШ ОБИЦЯЄ ДОПОМОГУ ДЛЯ МОДЕРНІЗАЦІЇ СОВЕТСЬКОЇ АРМІЇ

Вашінгтон. — Президент Джордж Буш і чимало його найближчих дорадників, включно з керівниками Пентагону, обіцяють допомогу для Москви, яка хоч і нібито модернізувати і зменшувати свою армію в атмосфері перемін, які наступили після невдалої спроби перевороту і проголошення багатьма республіками акту державної незалежності, який включає також творення окремих армій із власними міністерствами оборони і власною стратегією.

У заяві офіційного Вашингтону, яка була б неможливою ще 10 років тому, говориться, що американські військові спеціалісти, очевидно за дозволом і вказівками Пентагону, дорадженуватимуть московським імперіалістам, як потрібно зменшувати і реорганізовувати не тільки військові частини, але також перебувати оборонний бюджет, фабрики зброї і амуніції на підприємства цивільного призначення і модернізувати, за допомогою нової технології, центральне командування. В Москві, очевидно, рахуються з можливістю творення республіканських армійських частин, але кремлівські стратеги хочуть затримати також союзну армію під одним центральним командуванням, але вони вже не можуть собі дозволити на великі витрати для армії і шукають виходу з цієї важкої ситуації.

Першим кроком американсько-советської співпраці в цій ділянці будуть відвідини Советського Союзу заступником секретаря Департаменту оборони Доном Джемсом. Етвудом, колишнім екзекутивним директором найбільшої автомобільної компанії „Дженерал Моторс“, який відвідає заводи і фабрики виробу зброї, щоб на місці зорієнтуватися, як перетворити їх у приватні підприємства і

скільки на цю ціль Адміністрація Дж. Буша мусить витратити своїх власних грошей, які так потрібні в ЗСА для поладження багатьох внутрішніх програм, які роками чекають на поладження. Д. Етвуд має в плані пропонувати американському Конгресові зменшення фондів на власну оборону, які тепер виносять 291 б. доларів і маленьку частину з них кинути в пащу московським імперіалістам для модернізації їхньої військової сили, про що вони мріяли від закінчення Другої світової війни. Решту грошей, як заяв представник Пентагону Піт Вільямс, дасть „приватний сектор“, тобто американські бізнесмени з надією, що в майбутньому вони матимуть користь з інвестованих у російські підприємства грошей.

Крім того Етвуд, і шеф генеральних штабів армії ЗСА ген. Колін Л. Повелл та секретар Департаменту оборони Річард Чейні заповідують систематичну вини му спеціалістами і вищими старшинами армії. Чейні і Повелл вже повідомили про свій план міністра оборони ССРСР Євгенія І. Шапошнікова і шефа генерального штабу армії ген. Владіміра Лобова, про план, який напевно був обговорюваний і затверджений на найвищому рівні.

Якщо до цього плану додати ще 10 б. доларів нібито позички для Ізраїля для розселення нових емігрантів з ССРСР, можна вже сьогодні говорити про занепад власної американської економіки, — кажуть розсудливі політичні аналітики. У зв'язку з цим недовір'я до внутрішньої політики Дж. Буша зростає і то на передодні президентських виборів в наступному році. Москва мабуть допоможе Бушеві програти вибори, кажуть спостерігачі.

Японія обережно поставилась до советської пропозиції

Токіо, Японія. — Представник японського уряду заявив групі кореспондентів, що советські натяки про зворот Японії Курильських островів, захоплених Советським Союзом напередодні закінчення Другої світової війни і капітуляції Японії, дещо злагіднили відносини між Токіо і Москвою, але натяки на більшовій концепції, які нібито мали б допомогти скоріше розв'язати цю проблему, створюють нові труднощі і посилюють песимізм японців.

Речники японського уряду погоджуються, що проблемі звороту островів і відновлення повної співпраці можна б поладати шляхом переговорів на протязі трьох-чотирьох місяців, але розв'язка цієї справи не буде легкою, якщо її поставити у площину викупу, чи передумов економічної допомоги для ССРСР на грубі більйони доларів.

Вміжчасі Японія, яка є членом „великої сімки“ і належить до передових індустріальних держав світу, пригтовляється дати певну кількість харчової, медичної та іншої гуманітар-

ної допомоги для ССРСР, населення якого мусить якось перетерувати цю зиму. Уряд однак не пригтований на мультимільйонову допомогу тим більше, що кремлівські керівники не зробили же жодних заходів у справі звільнення островів, а вони вже не раз обдурювали світ своїми нерелевними обіцянками“, — заявив речник уряду, який не бажав називати свого прізвища. Він, як інформують кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ Стивен Р. Вайсман, добре познавомлений із советською проблематикою і брав участь у безпосередніх переговорах з представниками уряду ССРСР під час візиту в Токіо Міхаїла Горбачова і томо кореспонденти, слухаючи його заповіднення, що Японія не є готова же тепер внаслідкувати більйони доларів для допомоги ССРСР, знали, що це становище уряду.

Японці, пише С. Вайсман, схильні тепер більше вірити запевненням советських керівників, зокрема заяв у справі Курильських островів М. Горбачова і президента Російської федерації Бориса Єльцина.

Замовте „Свободу“ для своїх рідних чи приятелів в Україні!

За 6 дол. на тиждень кожної п'ятниці летунською поштою піде на вас подану адресу в Україні 5 чисел „Свободи“ за тиждень, що щойно скінчився. Сугеруємо на пробу замовити газету на три місяці і перевірити за адресатом чи він (вона) отримує газету. Ці газети, які адміністрація „Свободи“ висилає таким способом до адресатів в Україні.

Пам'ятайте, „Свобода“ для України — це джерело інформації, це вікно у світ, це зв'язок з діаспорою!

Замовлення з адресою і відповідною сумою слід пересилати до: „Svoboda“ Administration, 50 Montgometry St., Jersey City, N. J. 07302.

СВОБОДА

SVORODA

Український щоденник

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237   UNA: (201) 451-2200

Бюро УНЧ у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237. (201) 434-0807. (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНЧ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в потрібні виправити і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346   Jersey City, N.J. 07303

Хитка політика ЗСА супроти Сходу Європи

Незнання справжньої структури Сходу Європи, що його від прадавніх їх часів ототожнювано з „Раша“, було головною причиною, що Білий Дім і Капітоль бачили на Сході Європи тільки Кремль і його володарів. Вони не цікавилися країнами і народами, які впали жертвою російського імперіалізму — царського й большевицького. Вони приймали безкритично до відомо придуману большевиками історичну брехню, що в 1918—20 роках відбувалася на Сході Європи „громадянська війна“, а не збройна агресія Москви націлена на знищення національних держав, крім російської, та на побищення території імперії, підпорядкованої Кремлю. Цей підхід політики ЗСА супроти Сходу Європи зберігся до наших днів, до періоду Рональда Регена й Джорджа Буша. Коли Реген назвав був СССР „злющою імперією“ він мав на думці хронічне погрожування кремлівськими володарями „Ми вас угробимо“, а не варварську диктатуру Кремля.

Прихід до влади Міхаїла Горбачова захопив Вашингтон і демократичний Захід Європи. Вже Реген відкликав свою правильну характеристику СССР, як „злющою імперією“, а Буш переліцитував себе у прославленні Горбачова, як демократичного реформатора та носія міжнародного миру. Міхаїл Горбачов найбільше прославився в очах Заходу та зокрема Вашингтону — згодою на усамостійнення сателітних країн, згодою на з'єднання Німеччини і її надалі членство в НАТО та згодою на підписання першого в історії договору про редукцію нуклеарної зброї.

Тому президент Буш і його Уряд легковажили собі спершу національні рухи в СССР. Пригадаймо, як неохоче, неясно і плутано висловлювався Президент навіть про змаг до самостійності трьох балтійських країн, дармащо ЗСА ніколи не визнали були окупації тих країн імперією у 1940 році на основі згоди між Сталіним та Гітлером.

Коли президент Буш їхав останній раз до Москви — він мав до вибору: поїхати ще до Ленінграду чи Києва. Дотепер не зовсім ясно, чому вибрав Київ. Тямимо, що там у своїй промові до Верховної Ради України, застерігав на вступі, що не буде вибирати — союзний Центр чи національні республіки, але далі раз-у-раз „радив“ залишатися в Союзі.

На просьбу Горбачова чекав із визнанням державної самостійності Литви, Латвії й Естонії, аж після того, як 20 інших держав зробили це. Путч сталіністів і його упадок заскочили Вашингтон і на перший план висунувся страх, щоб велетенський арсенал совєтської нуклеарної зброї не дістався у невідповідні руки. Цей острах покищо минувся, але грає роллю у дальшому підході до схаотизованого Сходу.

На цьому місці була вже мова, що розвиток подій на Сході Європи йтиме своїм шляхом без уваги на становище Заходу, у тому числі Америки і її Уряду. Народи Верховної Ради у серпні цього року і З'їзду народних депутатів у першій половині вересня підтвердили те наше передбачення. Підтвердили його також наради й постанови Верховної Ради України та символічне вивішення над її будинком синьо-жовтого прапора. Президент Буш із своїми найближчими співробітниками, дорадниками і Радою Безпеки вважають, що вони найкраще знають, у чому є інтерес Америки та голошени нею принципи. Але у всесвітній історії є безліч прикладів, як то навіть великі державні мужи помилялися. Повторюємо сказане вже, Джордж Буш є реалістом. Коли побачить, що створилася ситуація, якої він навіть не бажав собі, але якої не можна змінити, Буш визнає її.

ПРЕДСТАВНИК ІСЛАМСЬКОЇ партії Афганістану Кутбдін Гилан заявив на пресовій конференції у Пешаварі, що крах Наджібулли і „незаконного режиму“ Кабулу є неминучим.

КЕРІВНИЦТВО ДВОХ найбільших південнокорейських опозиційних партій — Демократичної і Нової демократичної — повідомило про їх злиття і створення єдиного фронту проти Ліберально-демократичної партії, яку очолює президент Ро Де У. Нова партія буде мати назву „Демократичної“.

Цілий тиждень я не відходив від телевізора — і це належить розуміти буквально: з 10 години ранку і до пізнього вечора, з невеликими перервами, які діставалися на долю депутатів, я уважно стежив за сесіями, спершу українського парламенту, а відтак — всесоюзного.

Сьогодні маємо 31-го серпня. Радіо передає, що всесоюзний парламент, який працює з 26-го не встиг учора закінчити своєї роботи, має продовжити її сьогодні, коли вже почали реструктуризувати депутати Верховної Ради СССР, котрі з'їжджаються до Москви на свій надзвичайний з'їзд. А проте я вже днів до два не стежу за надзвичайною сесією союзного парламенту, бо то є вельми несприємне видовище, просто такі ганебні. Мене інколи дратували сесії українського парламенту, коли комуністична більшість і Народна Рада доходили в своїх суперечках до такого розпаду, що забували про багатомільйонного глядача. Та в порівнянні з тим, що нині діється на сесії Верховної Ради СССР, ці парламентські епізоди в Києві виглядають доволі пристойно. Складається враження: Верховна Рада СССР — не парламент, а натовп, який ось уже цілий тиждень страєся екрани телевізорів своїм лемантом та безглуздою балаканиною. Інколи знаходиться тверезий голос, що намагається погумувати відчайдушні емоції. Мені, скажімо, сподобалася така репліка:

Перед нами нова книжка відомого літературознавця, емеритованого професора університету Людвіга-Максимиляна в Мюнхені, автора багатьох праць з ділянки дослідів української літератури, а також численних статей і розвідок на політичні теми, друкованих переважно в паризькому тижневику „Українське Слово“. Нублікації проф. Бойка, збережені ним ще з 1930 року, коли він був студентом Харківського університету, налічують по 1998 рік 353 позиції. Тоді бо появилася накладом цього ж німецького видавництва опрацьована мною 98-сторінкова бібліографія публікацій професора, що їх оригінали зберігаються у німецькому університетському архіві. Про останні наукові праці проф. Ю. Бойка був поміщений допис в щоденнику „Свобода“ восени 1990 року. Четвертий том „Вибраного“ складається з наступних статей і розвідок, впорядкованих в книжці хронологічно: Передмова, в якій автор каже, що „всі чотири томи — 92 праці — становлять собою його „пашпорт“ у майбутнє української літератури... як ці томи та все своє містять сприйняття України — це звісно залишається для мене загадкою“. Вияв скромності. Автор дякує німецькому науковому світові за визнання його зусиль, та стверджує, що в томах „Вибраного“ він майже мовчазно обійшов політичну публіцистику кількох десятиріч років, хоч, на думку автора, вона служила потребам дня

Микола Руденко

СТАЛОСЯ!

І.

— Шановні депутати, по-бійтеся Бога! Ми ж поводитимось так, ніби перебуваємо на „Титаніку“ після його зіткнення з айсбергом.

Порівняння доволі справедливе. Щоправда, пасажирів „Титаніки“ не каралися у відчайдушному леманті а ж цілий тиждень — вони пішли на дно набагато швидше, ніж це відбувається з Верховною Радою СССР.

Що ж, власне, стало причиною цього ганебного спектаклю, на який з огиди і презирством дивляться сотні мільйонів совєтських телеглядачів. Відповідь ясна: розпуск Комуністичної партії, конфіскація її майна, загальнонародне заарештування її діяльності — це з одного боку. А з другого — уже не гіпотетичний, а цілком реальний розпад самого Совєтського Союзу.

Цілком можливо, що мені треба було б простежити за перебігом з'їзду народних депутатів СССР, який має розпочатися 2-го вересня, а тоді вже сідати за письмовий стіл. Проте я передбачаю, що з'їзд мало чим відрізнятиметься від сесії всесоюзного парламенту, бо те, що сталося, змінити ніхто не здатний. Всесоюзні керівні органи потонули в Леті, відродити їх уже неможливо, як неможливо відродити Совєтський Союз. Не президент Горбачов і не Верховна Рада Союзу вирі-

шили його долю. Смертельну крапку на історії СССР поставила надзвичайна сесія Верховної Ради України, яка проголосила Акт про цілість і повну незалежність від усіх бже війнякту урядових структур Московської імперії. Це сталося 24-го серпня, тобто відразу ж після придушення партійно-військового путчу. Шкоди сесії Верховної Ради Союзу, то вона самими путчистами була призначена на 26-го серпня. Розпочалася вона так, будучи нічим особливим не сталося — тільки й того, що путч придушено і депутатам належить зробити відповідні висновки. Так, власне, націлював сесію й сам президент, з такою настановою вона й розпочалася. Але одразу ж стало ясно, що просуватися вперед неможливо, не з'ясувавши остаточно політичну позицію Українського парламенту. На трибуну поклялися Юрій Шербака і той владним голосом прочитав Акт про оголошення повної незалежності Української держави. В залі сиділо близько 500 членів Верховної Ради та понад 200 депутатів, котрі були запрошені додатково. По суті, це була зменшена втреті модель майбутнього з'їзду, якому 2-го вересня належить розглянути те ж саме питання: про заходи, пов'язані з партійно-військовим заколо-

том. Але всім депутатам було ясно: що ж тут власне розглядати Верховній Раді Союзу, коли після проголошення Акту про державну незалежність України, перестав існувати сам Союз?

Доволі емоційно з цього приводу висловився посолник напів-Ленінграду, напів-Петербургу — Анатолій Собчак. В його виступі звучали імперіалістичні нотки: мовляв, яке право мала Україна підірвати під себе три військові округи та ще й Чорноморську флоту. Адеже це є стратегічні сили, котрі мають у своєму арсеналі багато ядерної зброї. Собчак не стримував своїх емоцій, його промова прозвучала погрозами. Тоді піднявся з місця Юрій Шербака і сказав, майже дослівно, так:

— Дуже неприємно, що ми тут починаємо гратися в дитячу гру, котра називається зіпсованим телефоном. Адеже ж Україна, понад рік тому, в Деклярації про її державний суверенітет, ясно й чітко заявила, що вона воліє бути без'ядерною державою. Я шаную пана Собчака, тому дуже здивований тим, які аргументи він використовує.

Далі сесія нагадувала паротят, котрий зійшов з рейок і намагався просунути вперед ламаючий шпатель та зариваючись колесами в пісок. Депутати говорили або ж взагалі ні про що, або ж кидали на адресу України брутальну лайку — і тоді головуючий змушений був відключати мікрофон.

Далше буде.

Б. Шарко

„ВИБРАНЕ“ НАУКОВЦЯ — СЕНЬЙОРА

Юрій Бойко, „Вибране“, том ІУ, накладом університетського видавництва Карла Вінтера, Гайдельберг, 1990, стор. 327.

і не все, мабуть, „засуджене в ній на порох забути“. Нащою томі, каже автор, прийдеться йому мабуть припинити дальші видання — в першу чергу через брак матеріальних засобів, хоч залишаються незнайомими закінчені простори праці німецькою мовою про М. Костомарова, П. Куліша, дальше ряд праць німецькою мовою: про українську неоромантику, аналіз роману О. Кониського „А. Жукі й його родичі“, розвідка про україністичні праці Чижевського, порівняння на аналіз російського, польського й українського байронізму та інше, які треба б видати українською мовою.

Які ж статті й розвідки складаються на зміст четвертого тому? Наводимо, їх хронологічно за роками їхньої першої публікації, а саме: 1942. — „Гетьман Петро Дорошенко“, стор. 1-4, 1943. — „Те, що замовчувалося“: Про В. Стефаніка, стор. 5-9, 1949. — „Нова чистка на культурному фронті в СССР“, стор. 10-18, 1952. — „Руйнами Берліна задоволені“, рецензія на книжку про совєтське мистецтво в часі „батьківщинної війни“, стор. 19-26, 1953. — „Слово українського політика“, стор. 27-33, 1958. — „Первісні зарод-

ки театрального дійства та старовинний театр в Україні“, стор. 34-51, „Проф. Микола Глобенко і українська література“, стор. 52-68, 1959. — „Російське народництво як джерело лінізму-сталінізму“, стор. 69-160, 1963. — „Крик з могили“: рецензія на поезію 60-их років, стор. 161-168, 1970. — „До вибору основоположних фактів у книзі проф. д-ра Г. Штеклі“, стор. 169-176, 1983. — „Фавст-Гете в перекладі М. Лужка“, стор. 177-187, 1983. — „Грицько Чупринка“, стор. 188-207, 1983. — „Шаблюнський і його роль в українській літературі“, стор. 208-218, 1984. — О. Я. Кониський як біограф Т.Г. Шевченка, стор. 219-228, 1985. — „Хто написав народні оповідання Марка Вовчка“, стор. 229-225, 1985. — „Замість ковілено прощали його на віки“: на смерть Ю. Стефаніка, стор. 256-262, 1986. — „Олег Ольжич як поет“, стор. 263-275, 1986. — „Українське Слово“ у 1941 році: про київську газету в часі німецької окупації, стор. 276-288, 1989. — „Шевченко у своїй практичній революційній діяльності“, стор. 289-317.

На останніх сторінках 318-327 поміщені примітки до тексту, фотокопії відручного листа сл. п. полк.

А. Мельника, проф. В. Кубіничу у зв'язку із відзначенням 75-ліття автора, запрошення на доповіді в Урбанському університеті Ілліноїс/ЗСА, фотокопії програм німецькомовних симпозиумів, організованих автором, про „Українську романтику й неоромантику на тлі європейської літератури“, 1983 та про Лесью Українку на тлі західноєвропейської літератури (1988), та п'ять світлин, на одній автор як промовець на могилі сл. п. Євгена Коновальця.

***

Я не літературний критик і не збираюся рецензувати наукові праці проф. Ю. Бойка. Я висловлюю свою думку, як читач. Проф. Ю. Бойко збагатив українське літературознавство поза межами батьківщини за останніх 45 років високовартісними творами, в яких розкрив совєтськомосковське фальсифікації й тенденційні намагання, представити перед західним світом українську літературу — як провинційну, меншвартну. Треба подивлятися енергію автора, який не зважаючи на свій вік, все ще проводить безупинно час на розшуках в німецьких бібліотеках і архівах. Завдяки численним німецькомовним публікаціям, проф. Ю. Бойко здобув собі серед європейських славистів авторитет і підніс престиж української літератури у вільному світі. В цьому його найбільша заслуга.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

КОМУ НА КОРИСТЬ?

Українське суспільство в ЗСА нещодавно вітало в себе Юрія Шухевича. В нестримним потоці гостей з України Юрій Шухевич займає особливе місце. Пригадаємо: будучи сином командира УПА св. п. Романа Шухевича — Тараса Чупринки та проживаючи в системі, в якій діти відповідають за вчинки своїх батьків, він зазнав надзвичайно гіркої долі. Від 15 років життя продовжав понад 40 років він карався в совєтських тюрмах, концтаборах та висилках і лише ось кілька років тому, в наслідок хвороби очей, ставши сліпим інвалідом, повернувся в Україну. Про тяжку долю цього сина-страдника знали всі українці поза межами України і нема ні одного між нами, який би не відчував пошани і співчуття до цієї людини з такою трагічною долею...

Ю. Шухевич не так давно був вибраний головою Української Міжпартійної Асамблеї. Під спонсорством Організації Визвольного Фронту та УККА Ю. Шухевич прибув до ЗСА на лікування, як також з метою відвідати центри українського поселення та розповісти нам про теперішню ситуацію в Україні. Про це він сам заявляв перед кожним своєю доповіддю.

В Мінеаполіс Ю. Шухевич виступав 26-го червня. І якщо його пізніші виступи носили певну міру поміркованості, як це можна принаймні здогадуватися з дописів в „Свободі“, то виступ в Мінеаполіс можна назвати політичним примітивізмом. Чому так?

Вже на початку своєї промови він не залишив ніякого сумніву, що головною його ціллю було здискредитувати Рух, підірвати нашу допомогу Рухові, створити сумнів в доцільності цієї допомоги. Ю. Шухевич висловив твердження, що ніби на Україні Рух зазнав, що його майже нема, що Рух ніколи не був за самостійну Україну і лише останні під тиском народу ніби здекларували себе так, але напевно лише на папері. Далі прийшли такі твердження, що Рух є опанованим політичними примітивістами, які не є проти союзного договору. Нарешті в справі допомоги Рухові з диспоси Ю. Шухевич переконував, що допомогу, яку диспоса посилає в Україну, розкрадають, вона десь пропадає, що люди, які приїжджають від Руху до нас, засліплюють нас дурманом і т.д.

Немилосердно висловився Ю. Шухевич і про теперішню Народну Раду та чільних представників її і членів провідництва Руху: Горинів, Чорновола, Драча, Яворівського та інших. Вони ніби відійшли тепер від своїх попередніх поглядів, спілкуються з комуністами у Верховній Раді, а деякі з них, ставши обласними керівниками навіть прислужують комуністам.

Далі була розповідь про Український Міжнародний Асамблею, яка не визнає совєтського уряду, вважає Україну окупованою та яка тепер ніби має впливи

на страйковій комітеті робітників, в той час, як Рух є проти страйків. Велику надію доповідач висловив відносно українців в Совєтській армії, які можуть есентауально стати ядром майбутньої української армії.

В кінці своєї доповіді Ю. Шухевич радив присутнім бути обережним з гостями з України, які тут виголошують різні доповіді, стаючи неспівомовно зрадниками в чужих руках. Нарешті він закликав українців в диспосі не експортувати свої політичні різниці та роздори в Україну, бо це є дуже шкідливо.

Така була доповідь. І якщо можна вповні погодитися з двома останніми твердженнями Ю. Шухевича, надіючись, що він також прислухається до своїх поради, решта його тверджень свідчить про брак таланту до політичного мислення, обмеженість та нездібність передбачення наслідків. Виступ проти Руху є деструктивним, він спрямований на підірвати авторитет Руху та на підірвати допомоги від українців з диспоси для України.

Чому така нетерпимість до Руху? Це в той час, коли Рух лише за два роки свого існування здобув величезні успіхи та впливи серед населення України і продовжує бути головною об'єднуючою силою в боротьбі за права і державність українського народу. Це тоді, коли весь західний світ вважає Рух головною опозиційною силою проти комуністичної партократії в боротьбі за утвердження демократизації в Україні та усамостійнення її, як суверенної держави. Це тоді, коли Рух недвозначно заявив свої позиції проти горбачовського союзу. І нарешті це тоді, коли українська диспоса намагається згуртувати свої сили та створити ефективні мости допомогою нашим провідним національним силам в Україні та й взагалі нашому народові.

Українське суспільство поза межами України вже давно перейшло період ідеологічних суперечок та конфронтацій. Ми тепер живемо у певному мирному балансі і згадуємо наші горезвісні, а часом і криваві, розбрати як далекі не повторні часи, як трагічну і змарновану сторінку нашої історії. Ми хочемо розлучитися з нашим темним минулим. Тому непотрібно знову кидати між нас зерно незгоди, нам непотрібне нове розбиття, непотрібне розпалювання недовір'я та ворожнечі між нами, незалежно звідки такі намагання походять.

Каждуть, що у кожному змаганні нації за свою свободу не треба боятися ворогів, але треба боятися байдужих. Виступи Шухевича якраз творять і підсилюють байдужих між нами, що вічну коросту на тілі України. Пригадаймо, що між нами творили байдужих, підсовуючи спільний котюлок, спільну мову, спільну віру, спільне братерство і т.д.

(Закінчення на стор. 3)

Микола Мушинка

МОЇ ВРАЖІННЯ З „ЧЕРВОНОЇ РУТИ“ І ЗАПОРІЖЖЯ

Важко назвати фестиваль, який би так швидко ввійшов у свідомість населення, як „Всеукраїнський фестиваль сучасної пісні та популярної музики „Червона рута“. Вперше відбувся два роки тому (в 1989 р.) в Чернівцях і був присвячений композиторів Володимирів Івасюков, авторів численних українських популярних пісень, в їх числі і пісні „Червона рута“, яка, облетівши світ, дала назву фестивалю, на якому в Чернівцях сотні виконавців українських пісень не лише із всіх областей України, але й з інших республік Совєтського Союзу та з-за його кордонів, а теж десятки тисяч любителів цих пісень. Немалу роллю в популяризації цього фестивалю зіграла українська редакція радіо „Свобода“, радіо й телестанції України та численні гастролі лавреатів „Червоний руті“ по Україні і за кордоном.

Уже в Чернівцях було вирішено, що другий фестиваль „Червона рута“ відбудеться у Запоріжжі і буде присвячений 500-річчю українського козацтва. Дата і справді гідна відзначення.

Розпочався фестиваль у п'ятницю, 9-го серпня, і тривав до неділі 18-го серпня, тобто повних десять днів. Кожен з цих днів був наповнений (ніколи аж переповнений) різними акціями. Тут на стадіонах, площах, будинках культури і спортивних залах відбувалися змагання виконавців у жанрі „поп і рок“ музики, концерти авторських пісень, фольклорні обряди, виставки професійного малярського мистецтва і народного декоративного мистецтва, наукові диспути, показ фільмів, вечори поезії, книжкові ярмарки, забави молоді, зустрічі бізнесменів тощо.

На жаль, я брав участь лише у перших трьох днях

фестивалю, тому аж ніяк не збираюся робити його оцінку а, просто-напросто хочу поділитися з читачами своїми особистими враженнями і спостереженнями.

Іхав я у Запоріжжя пароплавом по Дніпрі, разом із сотнею слухачів і викладачів Міжнародної літньої школи українистики в Києві з двадцятьох країн світу. В Запоріжжі привітав нас неймовірний сморід. Нічим було дихати, а саджа так і пхалася у вічі: чим більше витираеш її з очей, тим більше вони печуть тебе. Поселили нас в прекрасну готель „Октябрська“, по двоє в кімнати, кожна кімната з телефоном, кольоровими телевізорами та холодильником. Лише згодом ми довідалися, що це колишній, (а мабуть і сучасний) готель Обласного комітету Комуністичної партії.

Студентська голодівка

У парку недалеко готелю, ми побачили намети, а біля них лежало кілька хлопців і дівчат. Типова фестивальна атмосфера, подумав я. Та навколо наметів маса транспарантів, збираються люди, завзято про щось дискутують. Виявлялось, що двадцять студентів із Запоріжжя та інших міст України оголосили голодівку протесту проти забруднення міста екскалаторами із запорізьких заводів, двоє з них — суку голодівку.

Мені охоче пояснюють в чому справа: студенти вже кілька разів висували свої претенсії до влади про катастрофальну екологічну ситуацію. Їм обіцяли погодитися їхні вимоги до 5-го серпня ситуація же погіршалася. І делегація студентів пішла в коксо-хімічний завод, який є найбільшим занецишувачем повітря. Начальство заводу відмовилося дискутувати з делегатами студентів і вони пішли в цехи. Студентів попросили залишити „територію заводу“, а коли ті не послухали, їх побили і насильно викинули за ворота.

Студенти ще раз списали свої вимоги й оголосили голодівку. Біля їхніх палаток постійно організувалися стихійні мітинги, розмови, дискусії, на який висловлювалися різні погляди.

— Ми не вороги своїх дітей, — сказав один із високих

представників обласного виконавчого комітету. — Закінчиться помір спеціалістів і ми приймемо відповідні заходи.

— Та які ж тут обміри потрібні, коли дихати нічим, — загомонів роздратований натовп.

— Та воно не так. З приводу цього питання ми створили дві комісії і не можемо не рахуватися із їхньою думкою. А наслідки помірів цих комісій разом не співпадають.

— А в чому суть цих „неспівпадань“, — поцікавилися люди.

— Ну, знаєте, — почувався у потилицю оратор. Одна комісія затверджує, що забруднення повітря отруйними газами в сто раз перевищує дозволу норму, а — друга, що в тридцять разів...

До голодуючих на розмову приходили різні офіційні люди. Побував між ними й голова Руху Іван Драч, і голова УРП Левко Лук'яненко. Останній, як народний депутат України, побував і на заводі, де побито студентів. Його теж викинули за ворота, не давши виступити на заводському мітингу. Тоді він саме в день нашого приїзду у центрі міста зорганізував свій мітинг, на якому підтримав вимоги голодуючих.

Наступного дня я зустрів Левка Лук'яненка на сніданку в готелі, „Запоріжжя“. Присів я до нього саме, коли кельнер приніс йому яєшню.

— Я дуже не люблю яєшню, чи не могли б ви замінити її сосисками, — чемно сказав він кельнерові.

— Чем — нібудь иним зможеш, но сосисков у нас нет.

— А що, „інше“ у вас є?

— Тільки омлет, ничего иного нет.

Тоді нехай залишається яєшня, — зітхнувши сказав кандидат на майбутнього президента України. На шостий день голодування, до яких весь час приходили люди, приносили гарячу воду, пресу, батереїки до приймачів і т.п., місцева влада ніби задовольняла вимоги голодуючих і вони припинили голодівку. Дихати справді стало легше.

Далше буде.

НЕДІЛЯ, 22-го ВЕРЕСНЯ, 1991 РОКУ — ВАШІНГТОН — ЧИКАГО — ЛОС АНДЖЕЛЕС ВСІ НА МАНІФЕСТАЦІЮ: „ТІЛЬКИ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ПРИНЕСЕ СВОБОДУ Й ДЕМОКРАТІЮ ДЛЯ УКРАЇНИ!”

В СЕРЕДУ, 11-ГО ВЕРЕСНЯ, президент Єгипту Госні Мубарак прийняв особистого представника президента СРСР Євгенія Прімакова, який передав листа Михайла Горбачова. Крім Єгипту, Євгеній Прімаков відвідає Саудівську Аравію, Об'єднані Арабські Емірати, Кувейт, Іран і Туреччину.

В МОНГОЛІ ВСТУПИВ у силу закон про припинення членства в партії посадових осіб у державних, правоохоронних, дипломатичних органах, збройних силах і державних засобах масової інформації.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАМБІЇ К. Каунда розпустив парламент. Країна готується до перших загальних виборів на багатопартійній основі. Ця вимога було висунуто під час масових антиурядових виступів, що охопили всю Замбію.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому.

ДЕНТЕСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені

ROCKEFELLER CENTER
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі

105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

Окружна Управа Союзу Українок Америки в Нью Йорку

повідомляє своїх членок, що

В СПРАВІ АВТОБУСІВ на МАНІФЕСТАЦІЮ до ВАШІНГТОНУ

в неділю, 22-го вересня 1991 року

зголошуватися до:

Клубу „Діброва” — Романа Кіфяка

136 2nd Avenue, New York, N.Y. • Tel.: (212) 473-2955

Ціна автобуса: 20 дол.

Українська Вільна Академія Наук у ЗСА

запрошує громадянство на

ДОВОДЬ

гостя з України

д-ра Мирослава Поповича

Голови Секції Логіки, Методології та Філософії Академії Наук України та Голови Українського Філософського Товариства у Києві.

Тема доповіді:

„ФІЛОСОФСЬКІ КОРЕНІ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ”

Доповідь відбудеться

в будинку УВАН

в суботу, 21-го вересня 1991 р. о год. 2-й дня

Адреса: 206 Захід 100-та вул., Нью Йорк, Н. Й.
Тел.: (212) 222-1866

З НАГОДИ ТИЖНЯ МУЗЕЮ

67-ий Відділ СУА у Філадельфії, Па.

впаштовує

ВИСТАВКУ МИСТЕЦЬКИХ ПРАЦЬ

ВИЗНАЧНИХ УКРАЇНСЬКИХ МАЛЯРІВ
З ПРИВАТНОЇ КОЛЕКЦІЇ

Будуть заступлені:

М. Глущенко, О. Кононів З. Шолтис, А. Кашшай

Виставка відбудеться

27, 28, 29-го вересня 1991 р.

в приміщенні УОКЦ

- Відкриття виставки — в п'ятницю, 27-го вересня, о год. 8-й веч.
- Виставка буде відкрита в суботу, 28-го вересня від год. 9-ої рано до 6-ої веч. В неділю, 29-го вересня від год. 11-ої рано до 6-ої веч.

Увесь дохід призначений на Український Музей в Нью Йорку. Щиро запрошуємо все українське громадянство.

УККА і УАКРада

запрошують усіх, кому на серці пекить доля України на

ВЕЛИКУ МАНІФЕСТАЦІЮ

Дата: Неділя, 22-го вересня 1991 р.

Година: 1-ша по пол. • Збірка: 12-та вполудне

Місце: Ляфает Парк — напроти Білого Дому

поміж Pennsylvania Ave. & H. Street, WASHINGTON, D.C.

Ціль маніфестації: Домагатися визнання незалежності України урядом ЗСА.

Гасло: „Тільки незалежність принесе волю і демократію Україні!”

ІДЕМО ВСІ ДО ВАШІНГТОНУ!

Нехай синьо-жовті прапори замахнуть над цілим Ляфает Парком!

Український Фестиваль СОУК Менор коледжу

Український Фестиваль Менор Джуниор коледжу відбудеться в неділю, 6-го жовтня, від полудня до 6-ої год. ввечера в Дженкінгтауні, Па. Свята Літургія буде в аудиторії коледжу в 11-й год. вранці. Атракцією фестивалю, який спонсорує Студійний Осередок Української Культури Менор коледжу буде українська музика, танці, показ майстерності народного мистецтва, смачні страви, а для дітей ізда на кониках і возом на сні. Вступ для дорослих 3 дол., для дітей 1 дол. Паркування безплатне. В разі дощу фестивалю відбудеться в приміщеннях коледжу. За інформаціями слід телефонувати на число (215) 885-2360.

Програма фестивалю почнеться в год. 1:30 по полудні. В програмі беруть участь:

„Водошкі” український танцювальний ансамбль з Філадельфії. Андрій Пал, мистецький директор ансамблю провадить групу 40 танцюристів з репертуаром понад 40 традиційних танців з усіх областей Ук-

раїни. „Водошкі” виступали в північносхідних стейтах Америки, в Канаді, кодо Статуї Свободи під час святкування 200-ліття ЗСА і в Донтвуд Гарденс.

„Гайдамаки” — український спірочий ансамбль заснований у Філадельфії в 1989 році. Ансамбль виконує народні пісні, коляди і церковні пісні. „Гайдамаки” виступали в більшості міст східних стейтів Америки, у Гартфорд під час 50-літнього ювілею Українського Конгресового Комітету Америки і на Українському Фестивалі у Роз Трий Парк, Па. Ця група також спонсорує незалежний літній концерт у Вайлдвуд Крест, Н. Дж., і бере участь у багатьох святкуваннях у сусідніх стейтах. Керівником ансамблю є Ігор Кушнір, піаністка — Леся Рудий.

„Весна”, танцювальний ансамбль СУМА з Філадельфії, бере участь в імпрезах від 1985 року. Танцюристи в цій групі роками від 5 до 20 років, виступають під керівництвом Галі Козак.

Танцюристи школи „Водошкі” з Філадельфії складаються із студентів з двох завантажених груп. Під керівництвом Ніни Падовської, танцюристи школи „Водошкі” виступали під час фестивалю парафії св. Анни у Воррінгтоні, на Міжнародному фестивалі народних танців і на ярмарку „Експозишенс-84” у Філадельфії.

„Соловейки”, група юних солістів з Філадельфії під керівництвом проф. Зої Маркович виконуватимуть українські народні, релігійні і традиційні пісні. „Соловейки” виступають під час церковних святкувань і міжнародних фестивалів. Проф. З. Маркович, відома концертна піаністка і професор музики, є авторкою двох книжок вокальної музики і звукозаписує у Симфонічному оркестрі Філадельфії.

В додатку до програми буде ярмарок. Майстри СОУК будуть показувати свої вміння нанизування герданів, дереворізьби, ткацтва, виробів зі шкіри, кераміки, писання писанок і вибілки.

Українські світлички СУА

Новий шкільний рік почався, наші діти повернулись до своїх занять у школах. Для наших найменших діють при відділах Союзу Українок Америки світлички.

Дорогі батьки! Це ваш

обов'язок дати вашій дитині змогу вивчити і розвинути мову її ділів і предків! Дайте змогу вашій дитині в гурті своїх ровесників у іграх і забавах вивчати і засвоювати українську мову!

Відд. Місцевість:

97-ий Баффало, Н. Й.

99-ий Вотервіллі, Н. Й.
78-ий Вашингтон, Д. К.

53-ий Дітройт, Миш.

76-ий Дітройт, Миш.

116-ий Ірі, Па.

89-ий Кергонксон, Н. Й.

12-ий Клівленд, Огайо

33-ий Клівленд, Огайо

108-ий Нью Гейвен, Конн.

30-ий Нью Йорк, Н. Й.

83-ий Нью Йорк, Н. Й.

120-ий Рочестер, Н. Й.

Голова відділу:

Мирослава Макогон

Наталка Верзол

Марта Базако

Ольга Іваницька

Лідія Колодичин

Орися Дейл

д-р Стефанія Барановська

Дора Сторожинська

Ольга Демянчук

Уліана Зінчак

Надія Цвях

Ірена Мокривська

Лідія Джус-Невмержицька

6-ий Чикаго, Іл.

Галія Литвинишин

Учителька світлички:

Надія Бергенсток і

Лариса Михаськів

Христина Сулжинська і

Зірка Гарабач

Оксана Федорович

Мирослава Бараник

Орися Дейл

Евгенія Фединак

Людмила Ріжа

Олександра Паланиця

Катя Самбер

Марта Шкафаровська

Лідія Андрусишин

Марта Елієв-Бруер

Ірина Адамчук-Сольковська

виховна референтка

Марія Карасевич і Марта

Прочко, Богдана Коцко

райський захоронці. Число тел. до захоронки: (201) 371-3254; число тел. до парфайльної канцелярії: (201) 371-3254.

Ольга Тритяк

Кому...

(Закінчення зі стор. 2)

Наші герої вмирали в боротьбі, в той час як маси байдухих відмовлялися простягнути їм руку допомоги. Підкривати допомогу нашим силам в Україні, які підіймаються з колін і вправляють спину в ході до волі, є самогубством. Не треба бути великим політиком, щоб зрозуміти, що в часах найбільших випробувань поневоленого народу потрібне гуртування всіх сил нації для здобуття їм волі. Про це говорить здоровий глузд. Всяка протидія цьому означає політич-

ну неграмотність. Ю. Шухевич не виступав, як приватна особа. Він виступав, як представник і як голова певної політичної формації. Це багаторазово збільшує відповідальність за висловлені твердження.

І якщо виступи Шухевича, як голови Української Міжпартійної Асамблеї, проти Руху також означають напрям діяльності цієї політичної організації в Україні, тоді це означає, що в цей так багаторазовий історичний час ми стаємо на шлях самознищення та вкінці і самознищення, і разом з цим втрачає ще однієї шанс здобуття кращої долі для нашого народу. Бо ж як не тепер, то коли?

Для кожного, кому є дорогою майбутність України і який слідкує за її політичним життям, є очевидним, що там назрівали важливі події: вибори прези-

дента, справа союзного договору, справа здійснення справжнього суверенітету, справа виходу України на міжнародний форум і т. д.

Ці події вимагають політичного хисту, координації і взаємопідтримки усіх сил, спільні домовлення і дію. На жаль, виступи Ю. Шухевича віщують щось інше. Таке враження з його виступу в Міннеаполісі.

Чомусь ми не вчимося з історії. Ані не беремо прикладу з інших народів, які зуміли здобути свободу. У них на чолі політичних рухів стають люди далекозорі, політики широкого масштабу, які уміють думати, передбачати, аналізувати. В нас, на жаль, ми часто бачимо „вождів”, які вміють краще бити свого брата, ніж воювати.

Д-р Анатолій Лисий

Голден Веллі, Мінн.

Перша річниця суверенітету України

Голова Представництва на Бразилію ДЦ УНР д-р Михайло Рубінець (ліва) вручає журналістці Галерме Жоао Сікареллі текст Декларації про суверенітет України — в українській і португальській мовах. Фото Марлене Бералдін

З нагоди першої річниці проголошення суверенітету України, представництво на Бразилію Уряду Української Народної Республіки в екзилі постановило розповсюдити масову інформацію про цю важливу подію в історії України, яка сталася 16-го липня 1990 року в столиці України, Києві, і якою український нарід започаткував останній відтинок шляху до свого повного незалежності.

З супровідними листами вислано тексти Декларації Суверенітету до губернатора і віце-губернатора провінції Парана, в українській мові з перекладом на португальську, як рівнож до 51 депутата провінції і 30 депутатів федеральних і 3 сенаторів від провінції в федеральних парламенті в Бразилії, столиці країни. Вислано це ж саме до 30 консулів закордонних, з осядком в Курітібі, столиці провінції Парани. Окремо вручено особисто консулеві Республіки Аргентини в місті Фоз до Ігуазу, на границі з Аргентиною, з нагоди розіжки голови представництва ДЦ УНР до цього міста.

Багато депутатів, провінційних і федеральних, відповіли представництву, дякуючи за одержані матеріали. Наприклад, провінційний депутат Жерардо Картаріо закінчує свого листа: „...бажано, щоб у скорому часі утвердилися демократичні ідеали українського народу...” Другий провінційний депутат Адемар Луїз Траїано (секретар парламенту) в своїм листі-подяці висловлюється: „...заявляємо нашу повну підтримку для цієї нації з 50-ма мільйонами населення, що завжди мала демократію і свободу за головні стовпи своєї культури...” Ще сильніша відповідь від федерального депутата Петра Тонеллі: „...наша партія, Партія Робітничка, має між своїми головними принципами солідарність з народами, які борються за своє визволення. В цій напрямку ми є солідарні з боротьбою українського народу за суверенітет своєї Батьківщини.”

Провінційний депутат Рафаїл Грека Маседо, після спеціального інтерв'ю з головою представництва на Бразилію ДЦ УНР вніс прохання до провінційного Парламенту, щоб текст Декларації про суверенітет України було зареєстровано в офіційних протоколах Парламенту.

Також голова представництва на Бразилію ДЦ УНР мав інтерв'ю з бразильським журналістом Галерме Жоао Сікареллі, який 16-го липня розмістив гарну статтю в одному з поважних щоденників Курітіби „Журнал до Естадо”. В цій статті деякі вислови не цілком відповідають реальності, але пропоную читачам уривок саме ідентичного тексту: „Один рік незалежності України”. Якраз рік тому вулиці Києва загопили стогінське море народу, а також Собор Святої Софії — наступила мить проголошення суверенітету України. Тієї дати (16 липня 1990) із всіх 450 депутатів Верховної Ради голосувало за проголошення 355 депутатів, чотири проти, а один утримався. Слід зазначити, що в Українському Парламенті тільки одна третина зі всіх депутатів Верховної Ради — демократи, а решта комуністи, які

також голосували позитивно, за Декларацію про суверенітет.

Після проголошення суверенітету демократи зажадали, щоб комуністичний прапор був замінений за український національний блакитно-жовтий прапор. Май же цілий цей історичний день провела дискусія над цією справою в Парламенті, за якою слідували маси народу навколо Парламенту. На останку депутати затвердили національний символіку, яка описана була посвячена в Соборі Святої Софії і відтак понесена Хрещатицю аж до Палати Миської Ради, і тут її було вивішено.

Сьогодні ця подія, така свіжа в пам'яті 50-ти мільйонів українців, з яких багато живуть в Провінції Парана, сповняє свою першу річницю.

Знаєме Михайло Рубінець, представник Української Народної Республіки, центральний уряд Москви сьогодні старасте всіма заробами, щоб суверенітет не став реальністю. Далі існують політичні переслідування, як наприклад, арешт депутата Верховної Ради Степана Хмарі, проти якого, помімо його соймового імунітету, висуно фальшивий звинувачення, зфабриковані в Москві.

Під статтею поміщена знімка з вивішеним українським національним блакитно-жовтим прапором перед Палагою Миської Ради в Києві. Знімком зняв Михайло Демедз з Торонто, член натовічного жору „Бурлака”, який з кором перебував у Києві якраз в той історичний день.

Витинок з вищевказаної статті представництво на Бразилію ДЦ УНР переслало до 22 парафій УГК-Церкви, що разом начисляють 204 Церков і каплиць, і до 14 парафій УАПЦ. Рівнож вислано фотокопії цієї статті до 10-х Українських Культурно-освітніх Установ і до 30-х консулів закордонних держав з осядком в Курітібі.

Представництво на Бразилію ДЦ УНР певне, що такою масовою інформаційною формою позитивну публічну опінію про боротьбу українського народу за свою свободу.

Д-р Михайло Рубінець

Розпочався всеукраїнський Форум інтелігенції

Київ (УНІАР). — Тут в суботу 14-го вересня у Будинку Кіно розпочався всеукраїнський Форум інтелігенції, який працюватиме два дні. У приміщенні Спільної Письменників України 12-го вересня відбулася пресова конференція присвячена форуму.

Член організаційного комітету форуму народний депутат України Іван Драч зазначив, що крім загальногуманітарної мети, зустріч інтелігенції має зробити певний внесок у підготовку до майбутнього референдуму 1-го грудня і майбутніх виборів президента України.

Організатори форуму сподіваються, що започаткована ними традиція подібних зібрань розповсюдиться і на окремі області України. Народний депутат України Павло Кислий повідомив про засідання Президії АН України, де розглядалося питання про долю науки у суверенній Україні. Член-кореспондент АН України Павло Кислий зазначив, що академічна та вузівська інтелігенція займає вищу позицію щодо розбудови суверенної України та піднесення її фундаментальної науки.

У пресконференції з питань української культури участь взяла також народний депутат України, голова ТУМ ім. Т. Шевченка

Павло Мовчан та заступник голови Руху Олександр Лавринович, голова Союзу Кінематографістів України Володимир Кузнєцов, які наголосили, що за умов незалежності перед інтелігенцією постають нові проблеми, зокрема, переорієнтації інтелектуального потенціалу на потреби суверенної України.

Особливу увагу приділили учасники пресконференції тому, що у розбудові української культури окрему роль мають відіграти росіяни, жиди та представники інших народів.

На форум інтелігенції України запрошено голову ВР України Л. Кравчука і прем'єр-міністра В. Фокіна.

Передбачається, що форум прийме звернення до Верховної Ради і народу України про необхідність проведення великої підготовчої роботи до референдуму, донесення до кожного жителя держави переваги співжиття всіх верств населення, всіх націй і народностей, віруючих усіх конфесій в умовах самостійного господарювання, в умовах державної незалежності, в умовах, коли все або хоча б більша частина заробленою народом залишилося б самому народові, а не йшло на покриття навіть не завжди відомих народом витрат наддержави.

Маємо знову на складі деякий запас Біблій

єпископа СЛАВОМИРА з Югославії

„ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІЯ ДЛЯ МОЛОДИХ”

Загреб, 1990, нове передруковане видання, стор. 520.

Тверда оправа, ціна 30.00 дол.

Автори оригінального тексту: Йосиф Е. Крунзе і Самуїл Террієн. Біблійні тексти взято зі „Святого писма Старого і Нового Завіту”, видавництва оо. Василіан у Римі, 1963. Українське

Вся дивиденда до фонду відродження України — УНС!

Вже появилася книга

A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE

"Тисяча років християнства на Україні" (англійською мовою)

Хронологія Християнства на Україні від 1-го століття до 1988 року. Великий формат, багато фотографій і ілюстрацій (такі як кольорові), тверда обкладинка, люксовий папір. Видання Сполоскипу і Краєвого Комітету Тисячоліття Християнства на Україні у ІСА, 1988, Балтимор, стор. 312, ціна 50.00 дол.

Набувати у книгарні Свободи.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканці стейту Нью Джерсі обов'язують додати до ціни 7% продажного податку.

П'ять причин чому нам потрібно підтримувати Івана Дем'янюка

1. „Мушу сказати, що я переконаний, що вирок суддів в Ізраїлі був несправедливий...“
— Лорд Томас Деннінг
2. „Мені не відома ніяка інша судова справа в якій потоптано так багато процедур загально прийнятих міжнародними чинниками“.
Професор Віллем Вагенар, автор книжки „Розпізнаючи Івана: Наукова праця з легальної психології“, Вид. Гарвардського Університету.
3. „Якщо Іван Дем'янюк, в невинності якого я повністю переконаний, буде підвищений на шибениці Айхмана, то прийде день коли держава Ізраїль буде сидіти на лаві підсудного“.
— Патрик Бюкенан.
4. „На мою думку ця справа смердить... Прошу розглянути справу американського громадянина Івана Дем'янюка і поведінку Відділу спеціальних інвестицій (ОСІ) в нашій країні“.
— Конгресмен Джеймс Трафікант (демократ, Огайо), „Конгресовий рекорд“ з 20-го червня 1989 р.
5. „Вірю, що історія не забуде справи Дем'янюка, так як не забуду справи Дрейфуса“.
— Граф Ніколай Толстой

Після дванадцяти років наполегливих і невтомних зусиль ми досягли багато. За свою подвигівну відвагу та витривалість Іван Дем'янюк — невинна жертва — заслужив на гідну оборону перед ізраїльським Верховним судом. Без Вашої негайної фінансової допомоги така об'єктивна не буде можливою. Просимо допомогти нам успішно завершити останній етап цього страхотного примари, яка триває вже понад дванадцять літ.

Просимо висилати пожертви на:

John Demjanjuk Defense Fund
P.O. Box 92819
Cleveland, Ohio 44192

СОЮЗІВКА
SOYUZIVKA

ЗУСТРІЧ ПРАЦІВНИКІВ СОЮЗІВКИ 1953-1975

1, 2, 3-го листопада 1991 р.

Ціна за 1,2 і більше осіб в кімнаті на дві ночі включає: кімнату, харчі. В п'ятницю дві години відкрита бара, буфет. В суботу коктейль, бенкет (печення пана Кваса) і танці при найприємнішій музиці 70-их років. Неділя прощання гостей.

„ТЕМПО“ і „РУШНИЧОК“

- 160 дол. від особи (податки і додатки включені).
- Діти від 5-13 років половина ціни.
- Діти нижче 4 років безплатно.
- Побажані дорослі особи.
- Замовлення просимо зголошувати скоро.
- Колишні працівники стоять на першому місці. Не давайте себе ставити у чергу.
- Остаточна дата замовлення до 1-го жовтня 1991 р. із завдатком 25 дол. від особи.
- За інформаціями телефонуйте ще сьогодні на число 1-914-626-5641.
- Приймаємо також кредитові картки.

Частина доходу призначена на **ФОНД ДІТЕЙ ЧОРНОБИЛЯ**.

Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road, Kenilworth, New York 12446
914-626-5641

Цими словами пісні найкраще можна передати настрій рідні, приятелів і знайомих Ірини Косовської після її відходу у Божу вічність. Найглибший, однак, жаль залишається у норові Юліана, синів — Романа, Митрона, Бориса, невісток, внуків... Жалем сповнилося серце тети Володимири в Україні (маминої сестри) і інших рідних. Те саме слід мені сказати і про себе самого і про свою родину.

Ніколи я не припускав, що мені доведеться писати посмертну згадку про сестриницю, про Ірусу — так ми її в родині звали. Але сталося.

Життєвий шлях Ірини Косовської почався в селі Підберізьях біля Львова, дня 10-го грудня 1922 року, а потім проходив по різних місцевостях Рідного Краю і чужини. Закінчився в ЗСА, в м. Лянкестер, біля Баффало, дня 16-го серпня 1991 року. Її батьки — це д-р Юрій Маковський і Марія Лоза-Маковська (літературне псевдо — Марія Остромира). В часі, коли народилася їм єдина донечка (її єдина дитина взагалі), батько Юрій Маковський докінчував перервану Першою світовою війною медичну студію, а мати з маленькою Ірусою перебувала у своїх батьків у Підберізьях. По закінченні студії д-р Юрій Маковський розпочав 1926 року лікарську практику. Розпочав її на своїй вулиці батьківщині — на Лемківщині, у селі Тісній. Туди переїхала і родина. Але Тісна була короткою зупинкою на життєвому шляху Маковських. Коротким було теж і перебування у містечку Комарно на Львівщині. Після Лемківщини і Львівщини прийшла Гуцульщина, — спочатку Жаб'є над Чорним Черемошем, в роках 1927—1930, а згодом Яблуніця (чи Яблуніця — за сучасною назвою) — над Білим Черемошем, в роках 1931—1939. Але гуцульський етап для самої

Лиш по тобі жаль

глибокий позістав...

Ірусу, почавши від 1934 року, сплівавши уже з Винниками біля Львова і з самим Львовом. А причина ось у чому: початкову освіту Ірусу здобувала вдома від своєї матері — до речі, учительки по професії. Приватно Ірусу здобула освіту за п'ять початкових клас, а після того — до 6-ї класи, в 1934 році, поступила в школу. Князя Льва у Львові при вул. Круп'ярській. Була це українська приватна школа в системі Українського Педагогічного Товариства (УПТ). Мешкала однак у Винниках, де батьки якраз тоді побудували собі дім. Самі же з цього дому не користалися, бо до приходу большевиків залишилися в Яблоніці. До Винників переїхали пізніше, осінню 1939 року. За той час Ірусою опікувалася бабуся по матері (гобго моя мати). До деякої міри ці обов'язки належали і мені — не багаторічному старшому вуйкові. З огляду на невелику різницю у віці (не цілих 8 років) Ірусу вуйком мене і не називала. Але у домі, про який мова, і ця невелика різниця у віці вважалася достатньою, щоб „опікуватися“ 12-літньою дівчиною. І я опікувався: домагав, як треба було, у вивченні шкільних предметів, куди на так звані „відвіди“ до її школи, щоб доводитися про її успіхи в науці. Я тоді був уже студентом університету у Львові.

В 1935 році Ірусу розпочала середню освіту в гімназії СС Василянок у Львові. Слід пригадати, що в тому часі в польській державі, до якої входила Західна Україна, переорганізовано шкільництво. Згідно з новою шкільною системою

Співає Данчик

Богдан Данчик

Музичне видавництво „Дума“ подає до відома, що недавно вийшов у світ перший звукозапис українських пісень естрадного співака Богдана Андрусича-Данчика.

Данчик, син батька-українця і мами білоруски, змалечку поважав і плескав культурну спадщину родичів. Хоч народився і виріс в Нью Йорку, бездоганно вивчив і українську, і білоруську мову та змалечку включався в культурне життя обох етнічних груп. Обдарований ніжним, гнучким тенором, Данчик залюбки вивчав українські і білоруські пісні, і виконує їх широко і переконливо.

В білоруських колах Данчика вважали справжньою „зіркою“. Він записав три платівки білоруських народних і естрадних пісень, остання з них, збірка дуетів з Леонідом Борткевичем, провідним вокалістом білоруської супер-групи „Песняри“, і норовіком олімпійської зірки Ольги Корбут. Восени 1989 року Данчик вийшов на концертне турне до Мінська. Всіх вісім концертів випродано, і кожного вечора молодий співак зворушував слухачів до сліз. З нагоди приїзду Данчика вигодовано програму, яку передавали

на білоруському телебаченні.

Рівнож Данчик часто бере участь в українських концертах і фестивалях. В 1980-их роках він не раз чарував слухачів своїми виступами на Українському фестивалю Молоді у Глен Спей, Н. Й. Данчик репрезентував українців на Слов'янському фестивалю у Нью-Йоркському Літальному Центрі, і був членом вокального ансамблю „Промінь“. І врешті, його довго очікуваний перший альбом українських пісень, під заголовком „Данчик—Ровесники“, здійснився.

В альбомі записано дванадцять улюблених пісень співака, серед них „Кисе мій“ (Луценко/Шамо) в новій, надзвичайно зворушливій обробці, та „Ровесники“ (Підсуха/Білаш) пісню, після якої названо альбом. Пісні аранжував Олександр Кузишніков, який разом з Богданом Кузишніковим і Юрієм Турчином, акомпанював Данчикові при звукозаписі. Альбом записувався у студії „Електронова“ Марка Сидорака.

„Данчик—Ровесники“ проявляється на компактних дисках і касетах, які можна набути в усіх українських крамницях. Можна замовити їх безпосередньо, виславляючи чек в сумі 15 дол. (компакт диск) або 10 дол. (касета) на адресу: Dwtm Music, Inc., 580 Alden St., Woodbridge, N. J. 07095. Проситися додати 1,50 дол. за пересилку. Мешканців Нью Джерсі розов'язує 7% податку.

Н. Н.

УКРАЇНСКА ФІРМА „ОКСАНА“

Оформлення запрошень для гостей з СССР. Обмін грошей. За 1\$ — 27 крб. в СССР. Надання пачок з речами вагою до 90 LB. Висилання готових харчових пакунків. Продаж та висилання відеотехніки до СССР.

OXSANA INTERNATIONAL TRADE, INC. Tel. (908)-925-0717
111 E. Elizabeth Ave., Linden, NJ 07036 MON-FRI 9-6, SAT 10-3.

Австрію Косовські дісталися з батьками до м. Гільдесгайм в Німеччині. Там пробули до 1947-го року, а згодом переїхали до українського табору (так званого „Ді Пі“ табору) в Голденав в Британській окупованій зоні Німеччини. Пізніше у зв'язку з ліквідацією цього табору деякий час проживали в таборі в Зальцгіттер, а тоді — в таборі у Гільдесгаймі. З Гільдесгайму виїхали до ЗСА. На короткий час зупинилися в Баффало, а відтак поселилися в Лянкестері. Тут Ірусу і закінчила свою земну мандрівку. Але вернімся в давніші роки. Це першого перебування Косовських у Гільдесгаймі народився у них в 1945 році найстарший син Юрій, який на жаль, ще зовсім молодим залишив цей світ — 1986-му році. Смерть найстаршого сина позначилася у батьків невилічимою ракою, яку покійна Ірусу і понесла з собою в могилу.

В таборі в Голденав в 1948-му році народився другий син — Роман. Два молодші — Митрон і Борис — це вже уродженці ЗСА. Виконанню синів Ірусу присвятила всю свою увагу.

В Лянкестері знала вона ще двох великих ударів. Це смерть батька в 1963-му і смерть матері в 1969-му році.

Похорон бл. п. Ірусу відбувся 19-го серпня 1991 року з церкви св. Василя Великого в Лянкестері при співучасті небагато числа рідних, приятелів і знайомих. Хоронив парох цієї церкви о. Володимир Вербицький. В часі заупокойної Служби Божої попросив свою прикладну парафіянку теплими, повними призначеннями словами. Покійна Ірусу спочила на цвинтарі в Лянкестері біля могили сина Юрка. Там спочивають, але в іншому місці, і її батьки.

Михайло Лоза

Владика...
(Закінчення зі стор. 1)

епархії. У своєму зверненні до близько 500 присутніх о. Дацько говорив про єдність у різноманітності в Католицькій Церкві і закликав до більшого взаєморозуміння, терпимості і співпраці між католиками візантійського і латинського обряду, як і між усіма конфесіями.

Делегация представників Української Греко-Католицької Церкви, очолювана о. д-ром І. Дацьком, 7-го вересня повернулася до Львова після ряду зустрічей в Києві з представниками уряду. Найбільше значення мала резолюція про передачу церкви української греко-католицької громаді у Києві. Керівники Київської Мисської Ради обіцяли під час офіційної візиту до Києва Владика Любачівського 23—27-го травня, що парафіяни до половини червня отримають церкву в центрі міста. Ця обіцянка не була виконана. Теперішня делегация домовилася із представниками Мисської Ради Києва, що до кінця тижня громаді буде надана церква.

Владика Любачівський відслужив Панахиду за св. п. Патріярха Йосифа Сліпого в соборі св. Юра з нагоди сьомого річчя з дня його смерті. Йому співслужили кілька священників Львівської Архiepархії.

Окрема служба була відправлена в Шевченківському Гаю у Львові 8-го вересня.

О. д-р І. Дацько, який був канцлером і особистим секретарем Патріярха Сліпого, відслужив окрему службу. Владика Любачівський і о. Дацько пригадали роки страждань Кардинала Сліпого, які він переніс за 17 років ув'язнення в советських тюрмах і таборів праці. Вони також говорили про часи, коли Владика Сліпий очолював Українську Греко-Католицьку Церкву, будучи Верховним Архiepіскупом, і про його досягнення. Було зазначено, що в 1992 році минає 100 років з дня народження Владика Сліпого і Українська Греко-Католицька Церква планувє ряд святкувань.

РОЗШУКИ

Кучер Орест Юрійович зі Львова шукає родину стрийка **КУЧЕРА МИХИЛА МИХАЙЛОВИЧА** нар. с. Васильківці, Гусятинського району, Тернопільської обл., що емігрував до Канади в 30-их роках. Мав двох братів **Юрія** і **Василя** та дві сестри. Хто знає щось про нього або його родину прошу писати: Kuczer Orest, 749 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106; або Львів, Виговського 46/46

ДО ВІНАЙМУ

ДО ВІНАЙМУ

ПОМЕШКАННЯ

на першому поверсі, 5 кімнат, в Ірвінгтоні, Н. Дж. Прошу телефонувати на число (201) 375-8094

ПРАЦЯ

Пошукуємо жінку до опіки дво-річної дитини. Платня, харч і нічліг включно. Тел.: (914)221-0919 по 7-й год. вечером.

Пошукується ЖІНКУ

до опіки над дво-літньою дитиною і до легкої домашньої праці. Права на їздз автм по бажане. Телефонувати на число (908) 647-7657 по 7-й год. веч.

РОЗШУКИ

Кучер Орест Юрійович зі Львова шукає родину стрийка **КУЧЕРА МИХИЛА МИХАЙЛОВИЧА** нар. с. Васильківці, Гусятинського району, Тернопільської обл., що емігрував до Канади в 30-их роках. Мав двох братів **Юрія** і **Василя** та дві сестри. Хто знає щось про нього або його родину прошу писати: Kuczer Orest, 749 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106; або Львів, Виговського 46/46

ДО ВІНАЙМУ

ДО ВІНАЙМУ

ПОМЕШКАННЯ

на першому поверсі, 5 кімнат, в Ірвінгтоні, Н. Дж. Прошу телефонувати на число (201) 375-8094

ПРАЦЯ

Пошукуємо жінку до опіки дво-річної дитини. Платня, харч і нічліг включно. Тел.: (914)221-0919 по 7-й год. вечером.

Пошукується ЖІНКУ

до опіки над дво-літньою дитиною і до легкої домашньої праці. Права на їздз автм по бажане. Телефонувати на число (908) 647-7657 по 7-й год. веч.

РОЗШУКИ

Кучер Орест Юрійович зі Львова шукає родину стрийка **КУЧЕРА МИХИЛА МИХАЙЛОВИЧА** нар. с. Васильківці, Гусятинського району, Тернопільської обл., що емігрував до Канади в 30-их роках. Мав двох братів **Юрія** і **Василя** та дві сестри. Хто знає щось про нього або його родину прошу писати: Kuczer Orest, 749 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106; або Львів, Виговського 46/46

ДО ВІНАЙМУ

ДО ВІНАЙМУ

ПОМЕШКАННЯ

на першому поверсі, 5 кімнат, в Ірвінгтоні, Н. Дж. Прошу телефонувати на число (201) 375-8094

ПРАЦЯ

Пошукуємо жінку до опіки дво-річної дитини. Платня, харч і нічліг включно. Тел.: (914)221-0919 по 7-й год. вечером.

Пошукується ЖІНКУ

до опіки над дво-літньою дитиною і до легкої домашньої праці. Права на їздз автм по бажане. Телефонувати на число (908) 647-7657 по 7-й год. веч.

НА ПРОДАЖ

Продається у Львові **КООПЕРАТИВНЕ ПОМЕШКАННЯ**

37 кв. м.; кам'яна дача, гараж та авто „Волга“. Телефонувати: Бостон — (617) 527-5940
Львів — 42-60-12

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

Д-р БОГДАН ЦИМБАЛІСТІЙ член УНС Відд. 353-го в Нью Бранзвік, Н.Дж. помер 16-го серпня 1991 року на 72-му році життя. Нар. 5-го серпня 1919 року в Бовшові. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Марту і дочку Ксеню з родиною. Похорон відбувся 20-го серпня 1991 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН ЧУБА член УНС Відд. 5-го Т-ва ім. св. Миколая в Асторії, Н.Й. помер 6-го серпня 1991 року на 77-му році життя. Нар. 18-го квітня 1914 року. Членом УНС став 1945 року. Залишив у смутку дружину Мері і синів Івана і Євгена. Похорон відбувся 10-го серпня 1991 року на цвинтарі св. Івана у Франквіллі, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Марія Климичин, секр.

ПАВЛА АННА ЛАВ член УНС Відд. 409-го Т-ва ім. св. Івана в Данмор, Па. померла 26-го липня 1991 року на 54-му році життя. Нар. 3-го березня 1937 року в Діксон Сіті, Па. Залишила у смутку мужа Александра і три дочки Шерин Джексон, Дебра Дани і Мішел Лав. Похорон відбувся 28-го липня 1991 року на цвинтарі „Mother of Sorrows“ у Фінч Гілл, Па.
Вічна їй Пам'ять!

Секретар

ВІКТОРІЯ ФЕРНЮК член УНС Відд. 288-го Т-ва ім. св. Дмитрія в Бетлгеємі, Па., померла 4-го серпня 1991 року на 87-му році життя. Нар. 1903 року в Бетлгеємі, Па. Членом УНС стала 1924 року. Залишила у смутку брата Івана. Похорон відбувся 7-го серпня 1991 року на цвинтарі Христа Спасителя в Бетлгеємі, Па.
Вічна їй Пам'ять!

Дмитро Мучастий, секр.

ДЕНИС МОВЧАН член УНС Відд. 271-го Т-ва ім. Івана Франка в Елмейрі, Н.Й. помер 21-го липня 1991 року на 68-му році життя. Нар. 3-го вересня 1922 року. Членом УНС став 1978 року. Залишив у смутку дружину Павлину, сина Дениса і дочку Марію, внука Максела, племінників і племінницю та дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Горзгедо, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!

Іван Чопко, секр.

ІПЬКО КОГУТ, член УНС Відд. 137-го Т-ва ім. Богдана Хмельницького у Вест Істон, Па. помер 5-го серпня 1991 року на 73-му році життя. Нар. 1918 року в селі Буковець, Турка, Зах. Україна. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Катерину, сина Стефана, дочку Ірину і 6 внуків. Похорон відбувся 10-го серпня 1991 року на цвинтарі укр. кат. церкви св. Духа.
Вічна Йому Пам'ять!

Стефан Колодуб, секр.

СТЕФАНІЯ БЕНЦІК член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Іл. померла 23-го липня 1991 року на 67-му році життя. Нар. 1924 року в селі Береги, повіт Самбір, Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку мужа Романа, дочку Анну та синів Петра і Тараса. В Україні остали дві сестри і дальша родина. Похорон відбувся 27-го липня 1991 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл.
Вічна їй Пам'ять!

С. Голіш, секр.

ЮРІЙ ІОСИФ ПОДГОРНЯК член УНС Відд. 320-го Т-ва св. Тройці в Баттіморі, Мд. помер 19-го серпня 1991 року на 31-му році життя. Нар. 25-го лютого 1960 року в Баттіморі, Мд. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Розмері, синів Миколая, Матвія і Джеймса, батьків Джорджа і маму Івану з дому Пауку, бабуню Павлину Пауку і братів Г. і Дж. Подгорняків. Похорон відбувся 23-го серпня 1991 року на кат. цвинтарі Бел-Ер в Баттіморі, Мд.
Вічна Йому Пам'ять!

Іван Рад, секр.

ІРИНА КОССОВСЬКА ЧЛЕН УНС Відд. 360-го в Баффало, Н.Й. померла 16-го серпня 1991 року на 67-му році життя. Нар. 1922 року в Підберізьях, Україна. Членом УНС стала 1961 року. Залишила у смутку мужа Юліана, синів Романа, Митрона, Бориса, невістку Деніс і внуків Емі, Роберта і Сару. Похорон відбувся 19-го серпня 1991 року на цвинтарі св. Марії в Лянкестер, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!

Осип Гаврилюк, секр.

ЮРІЙ КОСТЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. 238-го Т-ва ім. Євгена Конавальця в Бостоні, Масс. помер 29-го червня 1991 року на 96-му році життя. Нар. 13-го грудня 1894 року в Тернополі, Україна. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку дочку Гелен Коллінс і сина Петра Костецького; онуків Ненси Бершайтан, Вілліама Коллінс III, і Юрія; правнуків: Дебру Голзер, Вілліама Коллінса IV і Микола Коллінса. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Гов в Бостоні, Масс.
Вічна Йому Пам'ять!

Анна Ремік, секр.

ПАРАНЬКА КРАВЕЦЬ член УНС Відд. 206-го Т-ва „Запорозька Січ“ у Вунсатер, Р.Ай. померла 9-го серпня 1991 року на 94-му році життя. Нар. 15-го лютого 1896 року в Австрії. Членом УНС стала 1923 року. Залишила у смутку дочку Анну ДеКосту-Фелесіо, Стасіо Мешісер, Ольгу Екхарт і Марію Косію; семеро онуків і семеро правнуків. Похорон відбувся 12-го серпня 1991 року на укр. прав. цвинтарі св. Михаїла в Блекстоні, МА.
Вічна їй Пам'ять!

Лев Гардінк, секр.